

Müslümanlar, Haberler ve Hisler Üzerine

Sizden Gelenler

1 Eki, 2024

<https://ilimvecihat.com>

İslam'ı vicdanlara hapsetmek, Müslümanların coğrafyalarını sahte sınırlar ile ayırmak, Müslümanların ve evlatlarının gözünde millî kaygıları süslemek, ümmeti unutturmak, hilafeti unutturmak, izzeti unutturmak...

Bunlar ve nicesi, esas, Müslümanların kalplerinin de ayrı düşmesi için ince ince işlenegeldi.

"Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol (hudâ), ancak Allah'ın yoludur (hidayetidir). Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki, Allah'tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır." (*Bakara sûresi, 120. ayet mealî*)

Eğer Yahudi ve Hristiyanlarla; onların haber, tarih, bilim kaynaklarına duyduğunuz güven ve onları zihninizde getirdiğiniz konumun muteberliği bağlamında bir sorunuz yoksa, düşüncede Hristiyanlaşma ve bilhassa Yahudileşme kaygınız, elinize bir filtre vermiyorsa herkesten evvel kendiniz için acil durum ilan edin.

Küresel boyutta, medyanın iplerini tutanlar (kimlerden bahsettiğimi biliyorsunuz); çok iyi hizmet verdiklerine, adaletlerine, tarafsız ve dosdoğru habercilik anlayışlarına, hatta örtbas edilmiş gerçekleri ortaya çıkardıklarına dahi öyle bir inandırdılar ki, Müslümanlar onlardan ve haberciliklerinden razı oldular! Evet, Yahudi ve Hristiyanların, Müslümanlardan razı olmasına yol açacak bir rızaydı bu. Karşılıklı bir mesele; Müslüman onlara güvenecek, kimliğini kaybedecek, ümmetinden kopacak, müslümanlara değil kafirlere daha çok itimat eder hâle, hatta Müslümanlara karşı savaşanlardan gelen haberi, Müslümanlardan gelen haberden daha emin görür hâle gelecek!

İşte şu an yakın tarihimizi anlamaya çalışırken bunun ceremesini çekmiyoruz da ne yapıyoruz?

Ana akım medya organlarının kimlerin elinde olduğunu bile bile onların sahte objektivitelerini, kontrolcü, yönlendirmeci "manipülatör" haberciliklerini muteber belledi, ah, Müslümanlar. Kendi kardeşlerinin haberlerini, "gavur" dediklerinin kanallarından güvenle izleyip onlarla kifayet ettiler. Müslümanların ahvalini bilme ve onlardan haberdar kalmaya dair istek ve ihtiyaçlarının, İslam düşmanı olduklarını bildikleri insanlar tarafından tatmin edilmesine ses etmediler, etmiyorlar.

Böylece biz, ne birbirimizden "kendi yollarımız" vasıtasıyla haberdar olabildik ne de birbirimizi Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'den dersini aldığımız muhabbet ile sevebildik.

Ve ne de Müslümanların düşmanlarını, avane ve işbirlikçilerini hakkıyla tanıyıp tanıtabiliyoruz! Yardımcımız Allah'tır...

Dostu Allah'a ihlas üzere sevmeyi öğrenmekte olduğu gibi düşmana Allah'a ihlas üzere buğz etmekte de ölümcül kafa karışıklıkları içindeyiz.

Sağıma dönüyorum, İsrail'e lanet eden ama Atacılık ve milliyetçiliğine de toz kondurmayan Müslümanlar(?); soluma dönüyorum, "İsrail'in hoşuna gitmeyen, bizim hoşumuza gider" hulasalı at gözlüğü felsefesine sahip, akîdesini itikadını "reel politikalara" göre evriltilip duran ve yıllardır Müslümanları katledenleri, sırf İsrail ile arası şekerrenk diye destekleyen Müslümanlar(?).

Çöl kumları kadar fikir ve menhec...

Hayırdır ne oluyoruz?

Bu dinden, Kitab'ımızdan öğrendiğimiz, "Düşmanımın düşmanı, benim dostumdur." fikri midir yoksa "Allah'ın dostu benim dostumdur, Allah'ın düşmanı benim düşmanımdır." gerçeği midir? Sevmek ve buğzetmek, basit iki his değil; bilakis imanı berk ve sarsılmaz kılan en öncelikli hisler sayılabilir!

Nitekim Berâ bin Âzib (*radiyallahu anhu*)'dan rivayetle, Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle demişti, hatırlasın İslam ehli:

"İmanın en sağlam kulpu: Allah için sevmen ve Allah için buğz etmendir."

İşte bu kadar. Sana salat ve selam olsun ey Nebî... Sen ki bize iman ile bütünleşik hâlde hislerimizin ubudiyetini öğreten biricik muallimimizsin.

Ve şimdi. Bu dindenim diyorsan; akîdeni, itikadını, imanını dininle yani "vahy" ile bina edersin (Ve Rasûl'e gelen bir vahyi, Rasûlsuz bırakmanın ne akılsızca olduğunu da bilirsin!). Kalpleri zangır zangır titretmede daha ötesi var mıdır bu kelimenin, şu çılgınca dönen, dönüşen dünyada?

Kalbine dön bir bak Müslüman, Müslümanların katilleri öldürüldüğü zaman orada hüznün mü bulmaktasın? Müslüman katillerine merhamet mi duymaktasın? Sivillere çocuklara üzülrken, üzüntüne katiller de mi dahil?!

Hem, merhamet duyduğun o "Rafizî kardeşçiklerin" olan milisler, merhamet duyduğun için seni kendi kardeşleri olarak görüyor mu zannediyorsun? Sen sevgili ashabı, anneciğin Aişe'yi sor onlardan, kitaplarını okuduğun hadis âlimlerini sor... Bu bile yeterli. Bak bakalım kardeşliğinize sonra!

Bil ki sen onların kardeşi olabilmek için, onlar gibi olmalısın önce. İşte bunu

anladığın zaman, onların kime benzediğini de anlamış olursun: İlk başka zikrettiğimiz ayet aklına gelmedi mi; merhamet duydukların, kimlere benziyor? Ve sen... Esas sen, kime benziyorsun?

Müslüman...

Yalanı ve ihaneti şiar edinmişlere değil, sen sadık mucahidlerine sahip çık! İsrâf etme hak etmeyen için sevgi, merhamet, şükran gibi hislerini; Allah yolunda savaşılan, ölen ve öldürülen içinse akarsu gibi çağlat!

Müslüman...

Duygulanıyorsak, gel de birlikte sadıkâne duygulanalım. Hislerimizin kuvveti; imanımızdan, yakînimizden, ihlasımızdan, sıdkımızdan gelsin.

Basiretsizliğimizden değil.

Hikmetsizliğimizden değil.

Hevamızdan değil, hevamızdan değil...

Rabbimiz bu ümmetin efradını birbirine hak ile bağla, bizi hak üzere sebat ettir. Bu ümmete ruşd ver... Basiret ve hikmet lutfet. Lutfet ki ümmetin içindeki saklı güç sahte savaşçılara takılıp durmasın artık... Bu ümmetin gençlerine, verdiği kabiliyetleri ve nimetleri senin yolunda cihad için kullanacakları apaçık ve tertemiz yollar halk et. Bizi senin yolunda hakkıyla cihad eden ve sana şehadet ile gelenlerden eyle...

Amin.

Fatıma Betül